

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

17 септември 2015 година *

„Обжалване — Държавни помощи — Жалба за отмяна — Член 263 ДФЕС — Допустимост —
Неправомерна и несъвместима помощ — Задължение за възстановяване — Решение на
Европейската комисия да не разпростре задължението за възстановяване по отношение на
приобретателя на получателя на помощта — Правен интерес — Предявени пред националните
юрисдикции иск за обезщетение и жалба за възстановяване на помощта —
Процесуална легитимация — Жалбоподател, който не е лично засегнат“

По дело C-33/14 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на
22 януари 2014 г.,

Mory SA, в производство по несъстоятелност, установено в Пантен (Франция),

Mory Team, в производство по несъстоятелност, установено в Пантен,

Superga Invest, предишно *Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS)*,
установено в Миромон (Франция),

представявани от B. Vatier и F. Loubières, адвокати, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподатели,

като другата страна в производството е

Европейска комисия, за която се явяват T. Maxian Rusche и B. Stromsky, в качеството на
представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: М. Pešič, председател на състава, А. Ó Caoimh (докладчик), С. Toader, Е. Jarašiūnas
и С. G. Fernlund, съдии,

генерален адвокат: Р. Mengozzi,

секретар: L. Carrasco Marco, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 27 април
2015 г.,

* Език на производството: френски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 18 юни 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Mory SA, Mory Team и Superga Invest искат отмяна на определение на Общия съд на Европейския съюз Mory и др./Комисия (T-545/12, EU:T:2013:607, наричано по-нататък „обжалваното определение“), с което той отхвърля жалбата им за отмяна на решение C(2012) 2401 окончателен на Европейската комисия от 4 април 2012 година относно изкупуването на активи на групата Sernam в рамките на образуваното по отношение на нея оздравително производство (наричано по-нататък „спорното решение“).

Обстоятелства, предхождащи спора

- 2 Жалбоподателите се представят за преки конкуренти на Financière Sernam и на неговите дъщерни дружества Sernam Services и Aster (наричани по-нататък общо „групата Sernam“). До откриването на производство по несъстоятелност по отношение на Mory SA и Mory Team (наричани по-нататък общо „дружествата Mory“) те извършват дейност в сектора на традиционните и експресните куриерски услуги. Superga Invest, предишно Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS), е основен акционер на дружествата Mory.
- 3 С решение от 23 май 2001 г. относно държавна помощ NN 122/2000 (ex NJ 140/2000) (ОВ С 199, стр. 15) Комисията одобрява помощ за реструктуриране на групата Sernam (наричано по-нататък „решение Sernam 1“).
- 4 С решение 2006/367/ЕО от 20 октомври 2004 г. относно държавна помощ, частично приведена в действие от Франция в полза на предприятието Sernam (ОВ 2006 г., L 140, стр. 1, наричано по-нататък „решение Sernam 2“), Комисията потвърждава, че при определени условия помощта, одобрена с решение Sernam 1, е съвместима с вътрешния пазар. Тя също така констатира, че е налице допълнителна помощ, несъвместима с вътрешния пазар, която Френската република трябва да си възстанови.
- 5 С писмо от 16 юли 2008 г. Комисията уведомява Френската република за решението си да открие официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 от ДФЕС, във връзка с прилагането от Френската република на решението Sernam 2. Това решение е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 9 януари 2006 г. (ОВ С 4, стр. 5).
- 6 На 27 юни 2011 г. Tribunal de commerce de Bobigny (Франция) открива оздравително производство по отношение на дружествата Mory.
- 7 На 31 януари 2012 г. Tribunal de commerce de Nanterre (Франция) открива оздравително производство по отношение Financière Sernam и Sernam Services.
- 8 На 3 февруари 2012 г. Tribunal de commerce de Pontoise (Франция) открива производство по несъстоятелност с продължаване на дейността по отношение на Aster.
- 9 На 9 март 2012 г. Комисията приема решение 2012/398/ЕС относно Държавна помощ SA.12522 (C-37/08) — Франция — Прилагане на решение „Sernam 2“ (ОВ L 195, стр. 19, наричано по-нататък „решение Sernam 3“). В член 1 от диспозитива на това решение се посочва, че групата Sernam се е възползвала от неправомерни и несъвместими с вътрешния пазар

държавни помощи (наричани по-нататък „разглежданите помощи“). Съгласно член 2 от този диспозитив Френската република трябва да си възстанови разглежданите помощи от това дружество.

- 10 Същият ден на синдика на групата Sernam са представени две оферти за изкупуване, първата от които отправена от Geodis Calberson (наричано по-нататък „Calberson“), дъщерно дружество от групата Geodis (наричана по-нататък „Geodis“), извършваща дейност в сектора на куриерските услуги, а втората от BMV. Офертата за изкупуване от Calberson е представена под условие „с изкупените активи или при изкупуването да не се прехвърлят или възлагат на приобретателя никакви тежести, свързани с възстановяване на всички или на част от изплатените на [групата Sernam] [разглеждани] помощи“. Офертата на BMV не се съпътства от подобно условие, но е представена като неразделно свързана с офертата на Calberson и не поражда действие при приемането на последната.
- 11 На 23 март 2012 г. Френската република иска от Комисията да потвърди, че задължението за възстановяване на разглежданите държавни помощи няма да се разпростре по отношение на Geodis и BMV, в случай че изкупят част от активите на групата Sernam.
- 12 Със спорното решение Комисията посочва на Френската република, че задължението за възстановяване, наложено на групата Sernam с член 2 от решение Sernam 3 не следва да бъде разпространено по отношение на Geodis и BMV поради липсата на икономическа приемственост между групата Sernam и нейните двама потенциални приобретатели. В точка 54 от спорното решение Комисията уточнява, че с него не се произнася относно това дали инвестицията на приобретателите, състояща се в изкупуването на някои активи на групата Sernam, е разумна или не и следователно не предопределя изводите, до които би достигнала при преценка на тази инвестиция с оглед на член 107, параграф 1 ДФЕС.
- 13 На 10 април 2012 г. Calberson представя на синдика на групата Sernam нова оферта за изкупуване, която не съдържа условието, при което е представена първоначалната оферта за изкупуване.
- 14 На 13 април 2012 г. Tribunal de commerce de Nanterre приема офертите за изкупуване, представени от Calberson и BMV, и разпорежда да им бъдат прехвърлени някои активи на групата Sernam, като за начална дата на владение определя 7 май 2012 г.
- 15 На 10 юли 2012 г. Tribunal de commerce de Bobigny открива производство по несъстоятелност по отношение на дружествата Mory.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 16 На 17 декември 2012 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение.
- 17 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 25 март 2013 г., Комисията прави възражение за недопустимост по член 114, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд, като поддържа, че жалбоподателите, от една страна, не доказват своя интерес от отмяна на спорното решение, и от друга страна, не са лично засегнати от това решение по смисъла на член 263, четвърта аления ДФЕС.
- 18 С обжалваното определение Общият съд приема, че жалбоподателите не са доказали интереса си от отмяна на спорното решение, поради което жалбата им трябва да се обяви за недопустима само на това основание, без да е необходимо да се разглежда твърдението на Комисията за липса на процесуална предпоставка, дължаща се на това, че жалбоподателите не

са лично засегнати от спорното решение. Общият съд приема по-специално, че нито жалбата, подадена на 27 април 2007 г. от дружествата Mory пред Tribunal administratif de Paris (Франция) с цел възстановяване на разглежданите помощи, нито искът, предявен от тях на 7 май 2013 г. пред Tribunal de commerce de Paris за солидарно осъждане по-специално на групата Sernam и на Geodis да поправят вредата, която по твърдения на жалбоподателите са им причинили, не могат да обусловят наличието на такъв интерес.

Искания на страните и производство пред Съда

- 19 С жалбата си жалбоподателите искат от Съда:
 - да отмени обжалваното определение,
 - да върне делото на Общия съд за разглеждане по същество и
 - да не се произнася по съдебните разноски.
- 20 Комисията моли жалбата да бъде отхвърлена и жалбоподателите да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.
- 21 С молба на основание член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена в секретариата на Съда на 19 май 2014 г., Calberson прави искане да встъпи по настоящото дело в подкрепа на исканията на Комисията.
- 22 С определение на председателя на Съда от 27 февруари 2015 г. тази молба е отхвърлена.

По молбата за възобновяване на устното производство

- 23 След обявяването на заключението на генералния адвокат, с молба, подадена в секретариата на Съда на 29 юни 2015 г., жалбоподателите искат да бъде разпоредено възобновяване на устната фаза на производството. В подкрепа на това искане жалбоподателите по същество изтъкват, че с оглед на новите доводи, изложени от генералния адвокат в неговото заключение, що се отнася по-специално до това как трябва да се квалифицира спорното решение за целите на определянето на процесуалната легитимация по смисъла на член 263 ДФЕС, и на значението на тези доводи за разглеждането на жалбата си заслужава да се проведат устни състезания, в случай че Съдът реши да се произнесе окончателно по спора.
- 24 Следва да се напомни, че Статутът на Съда на Европейския съюз и Процедурният правилник на Съда не предвиждат възможност страните да представят становища в отговор на заключението на генералния адвокат (вж. решение Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 25 Съгласно член 252, втора алинея ДФЕС генералният адвокат има ролята да представя публично, при пълна безпристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, за които съгласно статута на Съда на Европейския съюз се изисква неговото произнасяне. Съдът не е обвързан нито от заключението на генералния адвокат, нито от мотивите, въз основа на които той стига до него (вж. решение Комисия/Parker Hannifin Manufacturing и Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, т. 29 и цитираната съдебна практика).

- 26 Следователно несъгласието на страна със заключението на генералния адвокат не може само по себе си да бъде основание за възобновяване на устната фаза на производството, независимо какви са разгледаните в заключението въпроси (решение E.ON Energie/Комисия, C-89/11 P, EU:C:2012:738, т. 62).
- 27 Съдът обаче може, в съответствие с член 83 от своя процедурен правилник, във всеки момент, след като изслуша генералния адвокат, да постанови възобновяване на устната фаза на производството, по-специално ако счита, че делото не е достатъчно изяснено или трябва да се реши въз основа на довод, който страните или заинтересованите субекти по член 23 от Статута на Съда не са разисквали (решение Nordzucker, C-148/14, EU:C:2015:287, т. 24).
- 28 Не така стоят нещата в настоящия случай. Всъщност както в писмената, така и в устната фаза на производството жалбоподателите и Комисията са изложили всички свои фактически и правни доводи в подкрепа на исканията си, включително що се отнася до процесуалната легитимация по смисъла на член 263 ДФЕС. Така след изслушване на генералния адвокат Съдът счита, че разполага с всички факти и доказателства, необходими за да се произнесе по делото, и че тези факти и доказателства са обсъдени в проведените пред него устни състезания.
- 29 По гореизложените съображения Съдът не счита, че следва да постанови възобновяване на устната фаза на производството.

По жалбата

- 30 Жалбоподателите изтъкват две основания в подкрепа на жалбата си. Първото е, че при преценката на интереса им от отмяна на спорното решение Общият съд допуснал няколко грешки при прилагане на правото. Второто е нарушение на член 263, четвърта алинея ДФЕС, състоящо се в това, че Общият съд не установил, че са пряко и лично засегнати от това решение.
- 31 Най-напред жалбоподателите изтъкват, че не съществува разграничение между понятието за правен интерес и понятието за „пряко и лично засягане“. Тези две понятия дори напълно се припокривали, когато ставало въпрос за преценка на допустимостта на жалба, подадена от лице, което не е адресат на решение по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС. Всъщност не било логично да се счита, че лице, което е пряко и лично засегнато от определено решение, няма правен интерес. Също така било немислимо дадено лице да има правен интерес, без да е засегнато пряко и лично от определено решение. Като приел, че тези понятия са различни, Общият съд нарушил член 263, четвърта алинея ДФЕС. Да се докаже, че лицето е пряко и лично засегнато, само по себе си било достатъчно, за да се установи, че жалбата му е допустима.

По първото основание

Доводи на страните

- 32 Първото изтъкнато от жалбоподателите основание е, че при извършване на преценката, въз основа на която е приел, че те не са доказали интереса си от отмяна на спорното решение, Общият съд е допуснал няколко грешки при прилагане на правото.
- 33 На първо място, жалбоподателите изтъкват наличието на определени противоречия и грешки при прилагане на правото в съображенията на Общия съд, изложени в точки 29—35 от обжалваното определение, където той приема, че наличието на правен интерес за Мору не може да бъде обусловено от участието му в административното производство по приемане на решение Sernam 2.

- 34 Най-напред, Общият съд изпаднал в противоречие, като в точка 31 от обжалваното определение, в подкрепа на извода си, че жалбоподателите няма правен интерес, се позовал по-специално на съдебната практика в областта на държавните помощи, според която жалбоподателят трябва винаги да докаже, че решението относно съвместимостта на дадена помощ може да засегне позицията му на пазара, а в точка 57 от това определение посочил, че със спорното решение Комисията не се е произнесла относно наличието и съвместимостта на евентуалните помощи с оглед на член 108 ДФЕС.
- 35 По-нататък, изложеното в точка 33 от обжалваното определение съображение на Общия съд, че въпросът относно начина на възстановяване на разглежданите помощи засяга единствено Комисията и съответната държава членка, принципно изключвало наличието на правен интерес за субект, различен от тази държава членка и заинтересован от решението, с което е разпоредено възстановяване, от отмяна на решението, определящо начина на възстановяване на помощите. Този подход бил в противоречие с член 263, четвърта алинея ДФЕС, съгласно който право на жалба срещу такова решение има всяко пряко и лично засегнато от него лице.
- 36 Накрая, Общият съд, от една страна, смесвал понятията „правен интерес“ и „засегнато лице“ и от друга страна, не изяснявал естеството на спорното решение, което квалифицирал в обжалваното определение ту като решение *sui generis*, ту като решение единствено относно начина на възстановяване на помощ или още като решение за наличието или липсата на прехвърляне на несъвместима помощ и заобикаляне на решение за възстановяване. С това Общият съд целял да не си проличи, че в обжалваното определение не е възприел същия подход като в решение *Ryanair/Комисия* (T-123/09, EU:T:2012:164).
- 37 На второ място, жалбоподателите считат, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото и при преценката, като в точки 36—51 от обжалваното определение е приел, че производствата, образувани пред националните юрисдикции с цел да се възстановят разглежданите помощи и да се поправи вредата, не обуславят интереса от водене на дело пред съд на Съюза.
- 38 В това отношение жалбоподателите най-напред изтъкват, че Общият съд неправилно е приел, че единствено възможността за лицето да предяви иск за обезщетение пред националните юрисдикции може да обуслови интерес от обжалване на решение на Съюза. Всъщност такъв интерес можел да произтича и от жалба, целяща съответната държава членка реално да си възстанови помощта. В случая *Mory* подало такава жалба пред *Tribunal administratif de Paris* с цел да принуди френската държава да си възстанови разглежданите помощи от всички последователни получатели на помощите, включително *Geodis*. Не бивало нито Комисия, нито Общият съд да оспорват легитимацията и интереса на жалбоподателите в рамките на това производство, след като то е надлежно образувано и продължава да е висящо.
- 39 Накрая, жалбоподателите поддържат, че Общият съд неправилно е приел, че правният им интерес не е доказан, тъй като в продължение на много години не са предприели никакви действия за поправяне на вредата, която твърдят, че са претърпели в резултат от нарушаването на конкуренцията, предизвикано от разглежданите помощи. Всъщност предявяването на иска за обезщетение пред *Tribunal de commerce de Paris* станало възможно едва с приемането на решение *Sernam 3*, обявяващо тези помощи за несъвместими с вътрешния пазар. Освен това в жалбата пред Общия съд било посочено, че този иск ще бъде предявен, и той бил предявен преди постановяване на обжалваното определение. При всяко положение Общият съд не можел да замести преценката на националната юрисдикция за основателността на иска за обезщетение срещу *Geodis* със своята собствена преценка и да приеме, че този иск е обречен на неуспех и че уважаването на подадената пред него жалба би било без значение за уважаването на иска за обезщетение, производството по който е висящо пред националните юрисдикции.

- 40 Накрая, жалбоподателите считат, че е оправдано предявяването пред националния съд на иск за обезщетение срещу Geodis, тъй като то би трябвало да се счита за настоящия получател на разглежданите помощи и поради това за носител на задължението за поправяне на вредата от предоставяне на тези помощи в ущърб на дружествата Mory, солидарно с последователните получатели и със Société nationale des chemins de fer français (SNCF), което е изплатило помощите. Освен това, в случай на отмяна на спорното решение, пред националния съд жалбоподателите можели да се позоват срещу Geodis на теорията за „неоснователно обогатяване“ според френското право.
- 41 На трето място, жалбоподателите упрекуват Общия съд за това, че е счел, че липсва правен интерес за Superga Invest, като е отказал да приеме, че такъв интерес произтича от правния интерес на дружествата Mory, на които Superga Invest е основен акционер.
- 42 На четвърто място, жалбоподателите упрекуват Общия съд за това, че в точки 54—58 от обжалваното определение е приел, че не са били лишени от процесуалното им право на откриване на официална процедура по разследване на основание член 108, параграф 2 ДФЕС.
- 43 Най-напред, жалбоподателите твърдят, че макар да са сезирали Комисията относно наличието на риск от заобикаляне вследствие на планираното прехвърляне, с приемането на спорното решение тази институция е отказала да започне задълбочено разследване и е накърнила техните процесуални права. Така жалбоподателите били лишени от възможността да получат задълбочено разследване, не на нови помощи, а на неправилното прилагане на решение Sernam 3.
- 44 По-нататък, жалбоподателите считат, че Общият съд целенасочено не разгледал въпроса дали те са пряко и лично засегнати от спорното решение, за да избегне разглеждането на въпроса за характера на спорното решение, квалифицирано от Комисията като решение *sui generis*. В качеството си на лично засегнати от посоченото решение жалбоподателите обаче били легитимирани да го обжалват, за да може Общият съд да провери дали Комисията е била компетентна да приеме това решение, независимо от липсата на правно основание за приемането му.
- 45 Накрая, жалбоподателите упрекуват Общия съд за това, че в точка 33 от обжалваното определение е приел, че спорното решение засяга единствено Комисията и държавата членка, която е длъжна да си възстанови помощите, тъй като се отнася не до съвместимостта на държавни помощи с вътрешния пазар, а до начина на възстановяване на разглежданите помощи. Така въпросът, който трябвало да се разгледа, не бил дали на Geodis са предоставени нови помощи, а дали условията, при които Geodis трябва да изкупи активите на Sernam, представляват правилно или, напротив, неправилно прилагане на решение Sernam 3. След като начинът на възстановяване може да представлява неправилно прилагане на решение за възстановяване на помощ, Комисията би трябвало да открие официалната процедура по разследване, ако изпитва сериозни съмнения в това отношение.
- 46 Комисията счита твърденията на жалбоподателите за необосновани по две съображения. От една страна, към момента на подаване на жалбата за отмяна дружествата Mory са били в производство по несъстоятелност и следователно вече не са били конкуренти на нито едно предприятие. От друга страна, нямало реален интерес от отмяната на спорното решение с оглед на предявения пред националния съд иск за обезщетение за вреда, която жалбоподателите твърдят, че са претърпели в миналото вследствие на нарушение на конкуренцията.
- 47 Комисията изтъква най-напред, че първият и четвъртият довод, изложени във връзка с това основание, са свързани не с правния интерес на жалбоподателите, а с процесуалната им легитимация. Следователно тези доводи не можели да докажат, че жалбоподателите имат интерес от отмяна на спорното решение.

- 48 Що се отнася до останалите доводи на жалбоподателите, Комисията счита, че нито жалбата за възстановяване, нито искът за обезщетение пред националните юрисдикции предоставят на жалбоподателите интерес от водене на дело пред съда на Съюза.
- 49 Във връзка с жалбата, подадена пред Tribunal administratif de Paris, Комисията поддържа, че дружествата Mory продължават да съществуват единствено за нуждите на производството по несъстоятелност, поради което е изключено те да могат да почерпят правен интерес от възстановяването на конкурентното им положение в резултат на възстановяването на разглежданите помощи. Впрочем, за да се опитат да обосноват правния си интерес, в своята жалба пред Общия съд жалбоподателите посочили единствено възможността да предявяват иск за обезщетение за вреди. Освен това доводът, че с жалбата за възстановяване, подадена пред Tribunal administratif de Paris, се цели да бъде изискано възстановяване на разглежданите помощи и от Geodis, бил недопустим на етапа на обжалването. Всъщност жалбата пред Tribunal administratif de Paris била изменена в този смисъл след постановяване на обжалването определение и поради това жалбата пред Общия съд не съдържала този довод.
- 50 При условията на евентуалност Комисията счита, че изобщо не е доказано, че тази жалба пред Tribunal administratif de Paris е основателна и има дори минимален шанс за успех според националното право. Нещо повече, според тази институция изглежда, че след приемането на решение Sernam 3 тази национална юрисдикция е склонна да постанови определение, с което да остави жалбата без разглеждане. Всъщност, след като, както в настоящия случай, Комисията вече се е произнесла, че разглежданите помощи са несъвместими с вътрешния пазар, и е разпоредила възстановяването им, образуваното пред националния съд производство ставало безпредметно.
- 51 Що се отнася до иска, предявен пред Tribunal de commerce de Paris, Комисията изтъква, че за да обоснове интереса си от отмяна на решение на Комисията, не е достатъчно пред съда на Съюза жалбоподателят да се позове на какъвто и да е бъдещ или евентуално вече предявен пред национална юрисдикция иск и да твърди, че отмяната на това решение от съда на Съюза би помогнало за уважаването на иска му за обезщетение, без да докаже освен това, че е разумно да се очаква, че искът ще бъде уважен при отмяна на решението на Комисията. В този контекст, макар да не бива да се произнася по основателността на иска вместо националната юрисдикция, Общият съд все пак трябва да провери дали жалбоподателите са доказали, че имат реален интерес да искат отмяна на решение на Комисията, за да подкрепят иска за обезщетение.
- 52 В конкретния случай Комисията счита, че интересът не е доказан. Преценката на Общия съд в това отношение била точна и освен това се отнасяла до фактите, които не подлежат на проверка от Съда при обжалване. Жалбоподателите предявили иска си за обезщетение повече от година след приемането на решението Sernam 3, само за да отговорят на доводите на Комисията във възражението ѝ за недопустимост. Що се отнася до възможността срещу Geodis да бъде изтъкнат довод, основан на френската правна теория за „неоснователното обогатяване“, той бил изтъкнат за първи път в производството по обжалване и поради това бил явно недопустим. При всяко положение не била представена никаква сериозна аргументация в подкрепа на тази теория.
- 53 Накрая, Комисията счита, че в точка 53 от обжалването определение Общият съд правилно е установил, че след като вече не извършват дейност, дружествата Mory не биха могли да пострадат от каквото и да е смущение на конкуренцията, чиито последици засягат Superga Invest.

Съображения на Съда

- 54 Първото изтъкнато от жалбоподателите основание са няколко грешки при прилагане на правото, които Общият съд допуснал, като приел, че те не са доказали интереса си от отмяна на спорното решение по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 55 Съгласно постоянната практика на Съда жалба за отмяна, подадена от физическо или юридическо лице, е допустима само ако това лице има интерес от отмяната на обжалвания акт. Такъв интерес предполага, че отмяната на този акт може сама по себе си да породи правни последици и че жалбата може по този начин чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала (вж. по-специално в този смисъл решения Комисия/Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, т. 63; ACEA/Комисия, C-319/09 P, EU:C:2011:857, т. 67; Stichting Woonpunt и др./Комисия, C-132/12 P, EU:C:2014:100, т. 67 и Stichting Woonlinie и др./Комисия, C-133/12 P, EU:C:2014:105, т. 54).
- 56 Интересът на жалбоподателя трябва да е възникнал и все още съществуващ (вж. в този смисъл решения Комисия/Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, т. 65 и Planet/Комисия, C-564/13 P, EU:C:2015:124, т. 34). Той не може да се свързан с бъдещо несигурно събитие (вж. в този смисъл решения Stroggili/Сметна палата, 204/85, EU:C:1987:21, т. 11 и Sañas/Комисия, C-269/12 P, EU:C:2013:415, т. 16 и 17).
- 57 Този интерес трябва да е налице с оглед на предмета на жалбата към момента на подаването ѝ, тъй като в противен случай същата би била недопустима, и да продължава да съществува до обявяването на съдебния акт, тъй като иначе няма да има основание за произнасяне по същество (вж. в този смисъл решения Abdulrahim/Съвет и Комисия, C-239/12 P, EU:C:2013:331, т. 61 и Sañas/Комисия, C-269/12 P, EU:C:2013:415, т. 15).
- 58 Така правният интерес е основно и първостепенно изискване за всяка жалба (вж. в този смисъл определение S./Комисия, 206/89 R, EU:C:1989:333, т. 8 и решение Andechser Molkerei Scheitz/Комисия, C-682/13 P, EU:C:2015:356, т. 27).
- 59 Освен това, условие за допустимостта на жалба, подадена на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС от физическо или юридическо лице срещу акт, на който то не е адресат, е на това лице да се признае процесуална легитимация, каквато е налице в две хипотези. От една страна, такава жалба може да се подаде, при условие че актът засяга лицето пряко и лично. От друга страна, такава лице може да подаде жалба срещу подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение, ако същият го засяга пряко (вж. в този смисъл по-специално решения Telefónica/Комисия, C-274/12 P, EU:C:2013:852, т. 19 и Stichting Woonpunt и др./Комисия, C-132/12 P, EU:C:2014:100, т. 44).
- 60 В случая следва на първо място да се установи, че в точка 59 от обжалваното определение Общият съд стига до извода за недопустимост на жалбата за отмяна на спорното решение, подадена от жалбоподателите на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС, единствено по съображението, че те не са доказали правния си интерес, без да разглежда освен това дали посочените жалбоподатели притежават процесуална легитимация по смисъла на същата разпоредба.
- 61 При тези обстоятелства е очевидно, че съображенията, поради които в точки 29—35 и 55—58 от обжалваното определение Общият съд приема, от една страна, че Мору не е лично засегнато от спорното решение, и от друга страна, че неоткриването на официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС, не е лишило жалбоподателите от възможността да се ползват от своите процесуални права, не могат да подкрепят диспозитива

на това определение, тъй като се отнасят до преценката не на правния интерес, а на процесуалната легитимация, което впрочем самият Общ съд отбелязва в точки 30 и 34 от посоченото определение.

- 62 В това отношение е неоснователно твърдението на жалбоподателите, че само по себе си обстоятелството, че дадено физическо или юридическо лице е пряко и лично засегнато, непременно доказва правния му интерес. Всъщност, както следва от точки 55—59 от настоящото решение, правният интерес и процесуалната легитимация са две отделни условия за допустимост, които трябва да са налице кумулативно за физическото или юридическото лице, за да е допустима жалбата му за отмяна по член 263, четвърта алинея ДФЕС (вж. в този смисъл по-специално решения Stichting Woonpunt и др./Комисия, C-132/12 P, EU:C:2014:100, т. 67 и 68, както и Stichting Woonlinie и др./Комисия, C-133/12 P, EU:C:2014:105, т. 54 и 55).
- 63 От горните съображения следва, че доводите във връзка с първото основание на жалбата в настоящото производство, според които с обжалваното определение неправилно е прието, че жалбоподателите не са процесуално легитимирани, следва да се отхвърлят в едната си част като безпредметни, а в другата — като неоснователни.
- 64 На второ място, първото основание на жалбата следва да се разгледа в частта относно съображенията на Общия съд в точки 36—51 от обжалваното определение, с които той отхвърля доводите на жалбоподателите, че в случая правният им интерес произтича от жалбата, подадена на 25 април 2007 г. от дружествата Mory пред Tribunal administratif de Paris с цел възстановяване на разглежданите помощи, както и от иска за обезщетение, предявен от тях на 7 май 2013 г. пред Tribunal de commerce de Paris за солидарно осъждане по-специално на групата Sernam и на Geodis да поправят вредата, която по твърдения на жалбоподателите са им причинили.
- 65 В това отношение в точки 39 и 40 от обжалваното определение Общият съд посочва, че целта на подадената пред националния съд жалба за възстановяване на разглежданите помощи не е поправяне на вреда, която по твърдения на жалбоподателите те са претърпели.
- 66 От друга страна, след като в точка 41 от обжалваното определение подчертава, че в продължение на много години жалбоподателите не са предприели никакви действия за поправяне на вредата, която твърдят, че са претърпели в резултат от нарушаването на конкуренцията, предизвикано от тези помощи, в точки 42—49 от това определение Общият съд приема, че искът за обезщетение, който те са предявили пред Tribunal de commerce de Paris след подаване на жалбата за отмяна пред съда на Съюза, също не обуславя интерес от воденето на дело пред този съд, след като жалбоподателите не са доказали, че Geodis е можело да им причини вреда, така че предявеният от тях пред националния съд иск за ангажиране на отговорността му да е основателен.
- 67 В това отношение Общият съд най-напред посочва в точки 44 и 45 от обжалваното определение, че тъй като е извършено след образуването на производство по несъстоятелност по отношение на дружествата Mory, изкупуването на активите на групата Sernam не може да е причина за образуването на това производство и следователно Geodis не може да се счита за отговорно за лошото им финансово положение. По-нататък, в точка 47 от определението Общият съд подчертава, че не е установено също така, че само поради това, че е изкупило някои от активите на групата Sernam, Geodis може на теория да се счита за отговорно според националното право за вредата, която жалбоподателите твърдят, че тази група им е причинила. Накрая, доколкото жалбоподателите изтъкват вредата, която Geodis можело да им причини с изкупуването на някои от активите на групата Sernam, ако не бъде задължено да възстанови разглежданите помощи, в точка 48 от посоченото определение Общият съд приема, че след

като с откриването на производство по несъстоятелност дружествата Mory са преустановили изцяло икономическата си дейност, те не биха могли да претърпят никакви вреди, причинени от приобретателя.

68. Още отначало следва да се отбележи, че макар да е вярно, че само Общият съд е компетентен да установява и преценява фактите и по принцип, да обсъжда доказателствата, които е приел в подкрепа на тези факти, Съдът е компетентен да упражни своя контрол, при положение че Общият съд им е дал правна квалификация и е извел от тях определени правни последици (вж. в този смисъл решение E.ON Energie/Комисия, C-89/11 P, EU:C:2012:738, точки 64 и 65 и цитираната съдебна практика). Следователно въпросът дали с оглед на такива факти и доказателства отмяната на спорното решение от съда на Съюза може да е от полза за жалбоподателите във връзка с образувано пред националните юрисдикции производство, която полза обуславя интереса им от водене на производството пред съда на Съюза, е правен и се обхваща от контрола, упражняван от Съда при обжалване.
69. Следва да се напомни, че според постоянната практика на Съда интересът от жалбата за отмяна може да се запази, ако тя е основание за евентуален иск за търсене на отговорност (вж. в този смисъл решения Könecke Fleischwarenfabrik/Комисия, 76/79, EU:C:1980:68, т. 9; Франция и др./Комисия, C-68/94 и C-30/95, EU:C:1998:148, т. 74; определения Lech-Stahlwerke/Комисия, C-111/99 P, EU:C:2001:58, т. 19 и 20; Комисия/Provincia di Imperia, C-183/08 P, EU:C:2009:136, т. 30, както и решение Abdulrahim/Съвет и Комисия, C-239/12 P, EU:C:2013:331, т. 64).
70. Запазването на такъв интерес трябва да се преценява конкретно, като се вземат предвид по-специално последиците от твърдяната незаконосъобразност и естеството на вредата, която се твърди, че е претърпяна (решение Abdulrahim/Съвет и Комисия, C-239/12 P, EU:C:2013:331, т. 65).
71. В случая, както по същество следва от точка 46 от обжалваното определение, твърдяната от жалбоподателите вреда произтича от това, че в продължение на десет години групата Sernam се е ползвало от предоставени от Френската република неправомерни и несъвместими с вътрешния пазар помощи, чието възстановяване Комисията е разпоредила с решение Sernam 3.
72. Със спорното решение обаче Комисията уведомява Френската република, че това задължение за възстановяване няма да се разпростре по отношение на Geodis, в случай че то изкупи част от активите на групата Sernam, тъй като липсва икономическа приемственост и едновременно с това не е доказано, че Geodis реално се е ползвало от разглежданите помощи.
73. Следователно с приемането на това решение Geodis, което впоследствие наистина изкупува някои от активите на групата Sernam, е освободено от задължението за възстановяване, тъй като не може да се счита за получател на разглежданите помощи.
74. Както посочва генералният адвокат в точка 91 от заключението си, това обстоятелство само по себе си може да докаже, че жалбоподателите имат интерес да искат отмяната на спорното решение, тъй като предявеният от тях пред националните юрисдикции иск за обезщетение, чиято цел е да се поправи вредата, която те твърдят, че са претърпели поради предоставянето на разглежданите помощи, се основава именно на твърдението, че като приобретател Geodis трябва да се счита за получател на помощите.
75. Всъщност, след като е възможно при отмяна на спорното решение Geodis вече да се счита за получател на разглежданите помощи, чието предоставяне по твърдения на жалбоподателите им е причинило вреда, тази отмяна сама по себе си може да увеличи шансовете за уважаване на иска им за обезщетение пред Tribunal de commerce de Paris, доколкото той е предявен срещу Geodis, и следователно да им предостави предимство в исковото производство.

- 76 В това отношение, противно на приетото от Общия съд в точка 47 от обжалваното определение, от жалбоподателите не може да се изисква да доказват, че според националното право би могло да се счита, че Geodis действително носи отговорност за твърдяната вреда просто заради това, че е изкупило активите на групата Sernam. Наистина за целите на преценката на правния интерес в образуваното пред него производство, съдът на Съюза не бива да преценява вероятната основателност на иск или жалба, предявен или подадена пред националните юрисдикции съгласно националното право и следователно — да замества тези юрисдикции при преценката на основателността. За сметка на това е нужно и достатъчно подадената пред съда на Съюза жалба да може да е от полза за лицето, което я подава. Както следва от точки 74 и 75 от настоящото решение, в разглеждания случай това е така.
- 77 Противно на посоченото от Общия съд в точка 48 от обжалваното определение, е също така без значение, че с образуването на производство по несъстоятелност дружествата Mory са преустановили всякаква икономическа дейност, след като, както признава самата Комисия в съдебното заседание, твърдяната от жалбоподателите вреда произтича именно от нарушаване на конкуренцията с предоставянето на разглежданите помощи през период, когато дружествата Mory безспорно са извършвали икономическа дейност на съответния пазар и следователно са били конкуренти на получателя на тези помощи.
- 78 По същото съображение е без значение обстоятелството, изтъкнато от Общия съд в точки 44 и 45 от обжалваното определение, а именно че изкупуването на определени активи на групата Sernam от Geodis не е причина за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на дружествата Mory, след като е извършено след датата на откриване на оздравително производство по отношение на тези дружества.
- 79 Следва да се добави, че на етапа на настоящото обжалване Комисията неоснователно упреква жалбоподателите, че са предявили иска си за обезщетение пред националния съд след подаване на жалбата им за отмяна пред Общия съд. Всъщност от практиката на Съда, напомнена в точки 56 и 69 от настоящото решение, следва, че стига да не е хипотетично, евентуалното предявяване на иск за обезщетение е достатъчно за обосноваване на такъв правен интерес. В случая е безспорно, че в подадената пред Общия съд жалба жалбоподателите са посочили, че ще предявят иск за обезщетение, и този иск действително е бил предявен преди постановяването на обжалваното определение.
- 80 Нещо повече, следва също така да се установи, че отмяната на спорното решение би могла сама по себе си да предостави на жалбоподателите предимство във връзка с жалбата, която са подали пред Tribunal administratif de Paris с цел да принудят френската държава да си възстанови разглежданите помощи, тъй като при отмяната му Geodis вече няма непременно да е освободено от задължението за възстановяване, произтичащо от спорното решение, и така може да се увеличат шансовете за уважаване на жалбата пред Tribunal administratif de Paris.
- 81 Следователно Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 40 от обжалваното определение е приел, че жалбата пред Tribunal administratif de Paris не може да обуслови правния интерес на жалбоподателите, с единственото съображение, че с нея не се цели поправяне на твърдяната вреда, тъй като, както посочва генералният адвокат в точка 40 от заключението си, интерес от водене на дело пред съда на Съюза може да произтича от всяко производство пред национална юрисдикция, в което евентуалната отмяна на акта, обжалван пред съда на Съюза, може да осигури предимство на жалбоподателя.
- 82 В това отношение Комисията неоснователно поддържа, че жалбата, подадена от жалбоподателите пред Tribunal administratif de Paris, не може да обоснове интереса им от водене на дело пред съда на Съюза, тъй като единствената ѝ цел е възстановяването на разглежданите помощи да се получи не от Geodis, а от групата Sernam. Всъщност от представената на Съда преписка ясно следва, че жалбата обхваща последователните получатели

на разглежданите помощи. Впрочем, тъй като в писмените си изявления пред Общия съд жалбоподателите изрично споменават, че са изменили в този смисъл жалбата си пред Tribunal administratif de Paris, направеното от Комисията възражение, че този довод е недопустим, тъй като не е посочен в производството пред Общия съд, следва да бъде отхвърлено.

- 83 Освен това, макар да е вярно, че не може да се изключи вероятността приемането на решението Sernam 3, доколкото с него се разпорежда възстановяване на разглежданите помощи, или преустановяването на икономическата дейност на дружествата Mory евентуално да се отразяват на интереса на жалбоподателите от водене на дело пред Tribunal administratif de Paris, това обстоятелство, противно на посоченото от Комисията по-специално в съдебното заседание, няма никакво значение за интереса на жалбоподателите от водене на дело пред съда на Съюза, след като чрез резултата си жалбата за отмяна, подадена пред този съд, може да повлияе на изхода на делото по подадената пред националния съд жалба, чиято цел е възстановяване на разглежданите помощи.
- 84 От гореизложеното и по-специално от точки 77, 78 и 83 от настоящото решение следва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото и с това, че в точки 52—54 от обжалваното определение е приел, че правният интерес на Superga Invest, като основен акционер на дружествата Mory, не е доказан, след като тези дружества вече не извършват дейност и поради това не биха могли да пострадат от каквото и да и смущение на конкуренцията, чиито последици засягат Superga Invest. Правният интерес на Superga Invest съвпада с този на дружествата Mory, поради което, по същите като изложените за тях съображения, то има интерес от водене на дело пред съда на Съюза.
- 85 Предвид всички тези съображения, следва да се установи, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че жалбоподателите не са доказали интереса си по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС от отмяна на спорното решение.
- 86 При тези обстоятелства следва да се приеме, че е налице първото изтъкнато от жалбоподателите основание.
- 87 Ето защо обжалваното определение следва да се отмени, без да е необходимо да се разглежда второто основание, посочено от жалбоподателите.

По жалбата пред Общия съд

- 88 Съгласно член 61 от Статута на Съда, когато жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.
- 89 Съдът счита, че в случая разполага с необходимите факти и доказателства, за да се произнесе с окончателно решение по възражението за недопустимост, повдигнато от Комисията в производството пред първата инстанция.
- 90 На първо място, по съображенията, изложени в точки 74—85 от настоящото решение, това възражение, доколкото се основава на липса на правен интерес за жалбоподателите, следва да бъде отхвърлено.
- 91 На второ място, доколкото това възражение се основа на липса на процесуална легитимация на жалбоподателите, следва да се напомни, както вече беше посочено в точка 59 от настоящото решение, че член 263, четвърта алинея ДФЕС предвижда две хипотези, в които физическо или юридическо лице се признава за процесуално легитимирано да подаде жалба срещу акт на

Съюза, на който то не е адресат. От една страна, такава жалба може да се подаде, при условие че актът засяга лицето пряко и лично. От друга страна, такова лице може да подаде жалба срещу подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение, ако актът го засяга пряко.

- 92 След като спорното решение, чиито адресат е Френската република, не е подзаконов акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, тъй като не е с общо приложение (вж. в този смисъл решение *Inuit Tapiriit Kanatami* и др./Парламент и Съвет, C-583/11 P, EU:C:2013:625, т. 56), трябва да се провери дали жалбоподателите са пряко и лично засегнати от него по смисъла на тази разпоредба.
- 93 Съгласно постоянната практика на Съда субектите, които не са адресати на дадено решение, могат да твърдят, че са лично засегнати само ако решението се отнася до тях поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги разграничава от всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин, както адресата на решението (вж. по-специално решения *Plaumann/Комисия*, 25/62, EU:C:1963:17, т. 223; *Sniace/Комисия*, C-260/05 P, EU:C:2007:700, т. 53; *ZF/Комисия*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, т. 29, както и *T & L Sugars* и *Sidul Açúcares/Комисия*, C-456/13 P, EU:C:2015:284, т. 63).
- 94 Тъй като жалбата в първоинстанционното производство е срещу решение на Комисията в областта на държавните помощи, следва да се посочи, че в рамките на производството за контрол върху държавните помощи, предвидено в член 108 ДФЕС, трябва да се разграничават, от една страна, фазата на предварителното разглеждане на помощите, установена с параграф 3 от този член, чиято единствена цел е да позволи на Комисията да си създаде първоначално впечатление за частичната или пълна съвместимост на разглежданата помощ, и от друга страна, фазата на същинското разследване, предвидена в параграф 2 от същия член. Едва в рамките на последната, чиято цел е да осигури на Комисията пълна информация относно всички данни по преписката, Договорът предвижда задължение за Комисията да покани заинтересованите да представят своите становища (вж. по-специално решение *ZF/Комисия*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 95 Ето защо, когато, без да открива официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС, Комисията установи с решение, прието на основание параграф 3 от същия член, че дадена помощ е съвместима с вътрешния пазар, лицата, които се ползват от тези процесуални гаранции, могат да осигурят тяхното спазване само ако имат възможност да оспорят това решение пред съд на Съюза. По тези съображения този съд приема за допустима жалбата за отмяна на такова решение, подадена от заинтересована страна по смисъла на член 108, параграф 2 ДФЕС, когато с подаването ѝ жалбоподателят цели да защити процесуалните права, които черпи от последната разпоредба (вж. в този смисъл по-специално решения *ZF/Комисия*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, т. 31 и цитираната съдебна практика, както и *Комисия/Kronoply* и *Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, т. 47).
- 96 Съдът вече е имал повод да уточни, че заинтересовани в този смисъл са лицата, предприятията или сдруженията, чиито интереси са евентуално засегнати от отпускането на помощ, т.е. по-специално предприятия, конкуренти на получателите на помощта, и професионалните организации (вж. по-специално решение *ZF/Комисия*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, т. 32 и цитираната съдебна практика).
- 97 За сметка на това, ако жалбоподателят оспорва правилността на решение за преценка на помощ, прието на основание член 108, параграф 3 ДФЕС или след провеждане на официалната процедура по разследване, фактът, че той може да бъде счетен за заинтересован по смисъла на параграф 2 от този член, сам по себе си не е достатъчен, за да се приеме жалбата за допустима. В този случай той трябва да докаже специален статут по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 93 от настоящото решение. Случаят е такъв по-специално когато положението на жалбоподателя на пазара е съществено засегнато от помощта, предмет на

разглежданото решение (вж. в този смисъл решения Комисия/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EU:C:2005:761, т. 37 и цитираната съдебна практика, както и British Aggregates/Комисия, C-487/06 P, EU:C:2008:757, т. 30).

- 98 В това отношение за лично засегнати от решението на Комисията, с което приключва официалната процедура по разследване, се признават по-специално, освен предприятието получател, и конкурентните му предприятия, взели активно участие в тази процедура, доколкото положението им на пазара е съществено засегнато от помощта, предмет на обжалваното решение (вж. решение Sniace/Комисия, C-260/05 P, EU:C:2007:700, т. 55 и цитираната съдебна практика).
- 99 Що се отнася до това как се установява дали е налице такова засягане, Съдът е имал повод да уточни, че само по себе си обстоятелството, че акт като спорното решение може да окаже определено влияние върху отношенията на конкуренция, които съществуват на съответния пазар, и че съответното предприятие се е намирало в някакво отношение на конкуренция с адресата на този акт, при всички положения не е достатъчно, за да може посоченото предприятие да се счита за лично засегнато от посочения акт (вж. в този смисъл решение British Aggregates/Комисия, C-487/06 P, EU:C:2008:757, т. 47).
- 100 Ето защо предприятието не може да се позовава само на своето качество на конкурент на предприятието получател, а трябва освен това да докаже, че се намира във фактическо положение, което го индивидуализира по същия начин, както адресата на решението (вж. по-специално решение British Aggregates/Комисия, C-487/06 P, EU:C:2008:757, т. 48).
- 101 В случая, както следва от точка 72 от настоящото решение, със спорното решение Комисия уведомява Френската република, че наложеното на тази държава членка с решение Sernam 3 задължение да си възстанови неправомерните и несъвместими помощи няма да се разпростре по отношение на Geodis, в случай че то изкупи част от активите на групата Sernam, тъй като липсва икономическа приемственост и едновременно с това не е доказано, че Geodis действително се е ползвало от разглежданите помощи.
- 102 Освен това в точка 54 от спорното решение изрично е посочено, че то не разглежда въпроса дали инвестицията на Geodis, състояща се в изкупуването на част от активите на групата Sernam, е разумна или не и следователно не предопределя изводите, до които би достигнала Комисията при преценка на тази инвестиция с оглед на член 107, параграф 1 ДФЕС.
- 103 Следователно помощите, които според спорното решение не подлежат на възстановяване от приобретателя на част от активите на първоначалния получател, са именно и само помощите, вече разгледани в решение Sernam 3.
- 104 Както отбелязва генералният адвокат в точки 147 и 169 от заключението си, при това положение спорното решение трябва да се счита за решение, свързано със и допълващо решение Sernam 3, доколкото уточнява обхвата му, що се отнася до качеството на получател на разглежданите помощи и следователно — на задължено за възстановяването им лице, вследствие на възникване на ново обстоятелство след приемането на това решение, а именно в случая — изкупуване на част от активите на първоначалния получател на посочените помощи.
- 105 Безспорно е, че решение Sernam 3 е прието от Комисията след провеждане на официалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС.
- 106 При тези обстоятелства жалбоподателите могат да бъдат считани за лично засегнати от спорното решение по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, ако докажат по-специално, че положението им на пазара е съществено засегнато от предоставянето на разглежданите

помощи. За сметка на това фактът, че могат да бъдат сметени за заинтересовани страни по смисъла на член 108, параграф 2 ДФЕС, сам по себе си не е достатъчен, за да се приеме жалбата за допустима.

- 107 В случая жалбоподателите поддържат, че дружествата Мору са лично засегнати от спорното решение, защото, като не е открила официалната процедура по разследване, Комисията ги лишила от процесуалните права, признати с член 108, параграф 2 ДФЕС, които по-специално им позволяват да изтъкнат, че тази институция не е компетентна да приеме това решение. Освен това дружествата Мору доказали, че имат правен интерес. Нещо повече, те участвали в административното производство, в което е прието решението Sernam 3, и непосредствено преди приемането на спорното решение отправили до Комисия запитване относно правното основание, което смята да използва за целта. Също така тези дружества единствени подали жалба пред френските юрисдикции с цел да принудят френските власти да си възстановят разглежданите помощи от техните получатели и също като Superga Invest, предявили пред посочените юрисдикции иск за поправяне на вредата, претърпяна вследствие на отпускането на помощите.
- 108 Освен това за изчерпателност жалбоподателите изтъкват, че конкурентното положение на дружествата Мору е засегнато съществено от разглежданите помощи. Тези дружества дори били принудени да преустановят дейността си по причини, които считат свързани с предоставянето на помощите. Що се отнася до Superga Invest, то също понесло антиконкурентните последици от посочените помощи в качеството си на акционер на дружествата Мору, още повече че би могло да реши самото то да проникне на съответния пазар.
- 109 В това отношение следва да се установи, че съгласно съдебната практика, припомнена в точки 62, 97 и 98 от настоящото решение, твърдяното нарушение на процесуалните права, признати на дружествата Мору с член 108, параграф 2 ДФЕС, техният правен интерес и активното им участие в производството, в което е прието решение Sernam 3 и спорното решение, не позволяват те да бъдат определени като лично засегнати по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС в настоящото дело. Що се отнася до обстоятелството, че жалбоподателите са завели дела пред национални юрисдикции с цел, от една страна, да принудят френските власти да си възстановят разглежданите помощи, и от друга страна, да получат поправяне на вредата, претърпяна вследствие на предоставянето на помощите, то също само по себе си не е достатъчно, за да бъдат определени като лично засегнати по смисъла на тази разпоредба, след като всяко лице потенциално може да заведе такива дела.
- 110 Освен това, независимо че жалбоподателите твърдят, макар и за изчерпателност, че конкурентното положение на дружествата Мору е съществено засегнато от разглежданите помощи, по-специално тъй като тези дружества били принудени да преустановят дейността си, следва да се установи, че нито в жалбата си в първоинстанционното производство, нито в жалбата в настоящото производство те посочват факти и доказателства, които да подкрепят това твърдение. Те освен това не представят пред Съда никакви сведения за структурата на съответния пазар и за конкурентното си положение на този пазар. Що се отнася до Superga Invest, безспорно е, че то не извършва дейност на съответния пазар, поради което не може да бъде квалифицирано като конкурент на получателя на разглежданите помощи. Освен това дружествата Мору не са доказали, че конкурентното им положение е съществено засегнато от тези помощи, поради което Superga Invest не може да извлече на това основание каквато и да било процесуална легитимация от качеството си на акционер на тези дружества.
- 111 Следователно нито един от жалбоподателите не може да се счита за лично засегнат от спорното решение по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.

112 При това положение направеното от Комисията в първоинстанционното производство възражение за недопустимост на жалбата, подадена от жалбоподателите пред Общия съд, следва да бъде уважено, доколкото се основава на липсата на процесуална легитимация на жалбоподателите, а жалбата, подадена пред Общия съд, следва да бъде отхвърлена като недопустима.

По съдебните разноски

113 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 2 от този правилник, приложим по силата на член 184, параграф 1 от него към производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд, когато има няколко загубили делото страни, Съдът взема решение по разпределянето на съдебните разноски.

114 След като жалбата на жалбоподателите срещу решението на Общия съд се уважава, но жалбата им за отмяна на спорното решение се отхвърля, всяка от страните ще понесе съдебните разноски, направени от нея както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство по обжалване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) **Отменя определение на Общия съд на Европейския съюз Mory и др./Комисия (T-545/12, EU:T:2013:607).**
- 2) **Отхвърля като недопустима жалбата за отмяна, подадена от Mory SA, Mory Team и Superga Invest срещу решение C(2012) 2401 окончателен на Комисията от 4 април 2012 година относно изкупуването на активите на групата Sernam в рамките на образуваното по отношение на нея оздравително производство.**
- 3) **Mory SA, Mory Team, Superga Invest и Европейската комисия понасят съдебните разноски, направени от тях както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство по обжалване.**

Подписи